

Infoblad december 2020

Advent → Kerst

De agenda t.e.m. 3 januari 2021

elke zondag	Vier de zondag! Iedere zondag zal er iets gedeeld worden om samen de zondag te vieren
zondag 20 december (4 ^{de} Advent)	Regiodienst (online)
1 ^{ste} Kerstdag – 25 december	Gezamenlijke Kerstviering (online + ?)
zondag 3 januari	10:30 uur Nieuwjaarsviering
elke maandag t.e.m. vrijdag	14 tot 17 uur <i>Hazegraskerk</i> open – <i>spring</i> eens binnen
donderdag 12 november en elke donderdag t.e.m. 10 december	19:30 uur contactmomentje via ZOOM voel je vrij om aan te haken

onder voorbehoud

Geen samenkomsten in ieder geval tot en met zondag 20 december!

Wat dan wel? – In de eerste plaats is de Hazegraskerk elke namiddag (14 – 17 uur) van maandag t.e.m. vrijdag open. Spring gerust eens binnen – **WELGEKOMEN!**

Online ontmoetingsmomentje – elke donderdagavond tussen 19:30 en 20:30 uur ben je welkom voor een videobabbeltje. Er is een rondje *wel en wee*, een gebedje en een tekst of gedicht. Klik op [deze link](#) en volg de instructies (Wachtwoord: **GzEQb2**). Lukt het niet? Bel dan gerust 0491 312200.

*Op donderdagen
vanaf 19:30 u. online
ontmoetingsmomentje*

Elke zondag een viermoment – vanaf zondag 15 november is er elke zondag een luisterfragment (podcast), filmpje of ... beschikbaar. **Jullie medewerking is daarbij zeker welkom!** Evenals **ideeën**. Laat ze maar weten.

Waar zie jij naar uit? – Ken je het lied [Lament for Jerusalem van Adrian Snell](#)? Adrian Snell is een Britse componist en zanger. Het lied staat op het album *Song of*

an Exile. In *Song of an Exile* verwerkte Snell gedichten van joodse kinderen die geschreven zijn tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Het lied *Lament for Jerusalem* (klacht over Jeruzalem) eindigt met Snell's vertolking van de bekende woorden van de profeet Jesaja:

*O that you would rend the Heavens, Lord and come down
That the mountains would tremble before you like pebbles in your hand.
Nations will come to your light.
Kings to the brightness of your dawn.
O restore us to yourself, Lord that we may return.*

Och, dat U de hemel zou openscheuren, dat U zou neerdalen, dat de bergen voor Uw aangezicht zouden wegsmelten, ... (Jesaja 63,19b)

In Jesaja is het een smeekbede tot de Heer in tijden van ballingschap. Een deel van het Joodse volk, het volk van Juda, is verdreven uit hun land. Hun stad, Jeruzalem ligt in puin

How deserted lies the city, once so full of people.

Ze is als een weduwe, zij die ooit zo groots was te midden van de volken. En er is niemand om haar te troosten.

*O daughter of Jerusalem, how could I comfort you?
Your wound is as deep as the sea – who can heal you?*

*O dochter van Jeruzalem, hoe kan ik je troosten? Zingt Adrian Snell
Je wond is zo diep als de zee – wie kan jou helen?*

*Schreeuw het uit naar de hemel, geef jezelf geen rust
Stort je hart uit als water, voor het aangezicht van de Heer*

*Cry aloud to the Lord give yourself no rest
Pour out your heart like water in the presence of the Lord ...*

En dan klinken ook de woorden:

Als U de hemel toch openscheurt om af te dalen! De bergen zouden wankelen voor uw aangezicht.

Deze woorden klinken vaak in de Adventtijd, de donkere dagen voor de Kerst. Een tijd van verwachting en uitzien naar het licht. Uitzien naar verlossing, uitzien naar een verlosser, uitzien naar de beloofde Messias, de Christus – Jezus, Jeshua, Isa – die naam betekent: de HEER redt.

Dat is niet zo maar een uitzien, het is verlangend, ja hunkerend uitzien naar redding.

In zijn album *Song of an Exile* heeft Adrian Snell gedichten van Joodse kinderen verwerkt, die zij schreven tijdens de Tweede Wereldoorlog. Op de voorzijde zie je het bekende beeld van een Joods jongetje met de handen omhoog en de verbaasde blik. De woorden van Jesaja krijgen in deze context een zware lading.

Als U de hemel toch openscheurt om af te dalen! De bergen zouden wankelen voor uw aangezicht.

Het bleef toen stil. Benauwend stil.

Kun je nog geloven na Auschwitz en al die andere kampen? Waar mede-Europeanen, waarvan velen zeer gelovig, miljoenen onschuldigen hebben omgebracht?

Bleef het werkelijk stil? Bleef de hemel gesloten?

Toch niet! Er waren ook vele lichtjes van hoop, en er kwam bevrijding er kwamen redders, bevrijders, ook mensen van vlees en bloed, waarvan velen zeer gelovig. Goddank ze kwamen. Inderdaad te laat voor de vele slachtoffers van het Nazi-regime. Maar je moet er niet aan denken dat ze niet gekomen waren. In wat voor Europa zouden we leven?

En nu Advent 2020?

Tijd van verwachting, van uitzien naar ...

Ja, waar kijken wij naar uit? ... Het antwoord lijkt duidelijk, daar hoef je niet over na te denken: Naar een **vaccin!** Dat moet een einde maken aan al die corona-ellende.

Daar hoop ik ook op. Zeker! Op een einde van die corona-ellende.

Maar ... ja er komt een *maar* ...

Ik vraag me als christen die enigszins onderlegd is in de Heilige Schriften hardop af of dat het is, of dat het vooral is wat we nu ten diepste nodig hebben. Want wat gaan we dan doen, daarna ...? Gaan we verder op de oude voet?

Het is *eerste* Advent, ik ga nog niet vooruitlopen. Het duurt nog even voordat het Kerst is, en ik leg de vraag bij jou neer, lezer – [waar zie jij naar uit?](#)

Dit is de tekst van de overdenking van zondag 29 november – 1ste Advent

[Klik op de afbeelding om het lied te horen](#)

Waar zie jij naar uit?
Laat het weten

Kerk – *wat is de kerk voor jou?* Deze vraag stond in de vorige Info ([november 2020](#)). Hieronder wat kernpunten uit reacties. In de hoop dat het jou aanspreekt om ook te reageren.

Enkele reacties tot nu toe:

Een gemeenschap van mensen ...
waar je jezelf kunt zijn

Meer dan een 'gewone' gemeenschap

Vooreerst is de kerk een gebouw, een gebedshuis waar je een oase van stilte en rust vindt en waar je je dichter bij God kunt voelen.

⁴Zoals ons ene lichaam vele delen heeft en die delen niet allemaal dezelfde functie hebben, ⁵zo zijn we samen één lichaam in Christus en zijn we, ieder apart, elkaars lichaamsdelen. ⁶ We hebben verschillende gaven, onderscheiden naar de genade die ons geschonken is.

Bijbel – Romeinen 12

De kerk is ook voor mij de gemeenschap van mensen die samenkomen rond God en de figuur van Jezus. Als individu ontmoet je hier andere mensen, iedereen is hier gelijk. Er wordt geen oordeel geveld over wie hier komt.

De kerk is een deel van mijn leven net zo als ademen noodzakelijk is om te kunnen leven. Deel van een groter geheel bestaande uit mensen met een gemeenschappelijk doel voor ogen. Jezus Christus is onze kracht en drijfveer hier om te getuigen van hem die ons liefheeft !!!

In het blad [Alle volken \(november\)](#) van de Gereformeerde Zendingsbond (GZB een Nederlandse Protestantse missie-organisatie) las ik gedachten over kerk-zijn in Namibië, geschreven door dominee Daan van der Kraan die in Namibië werkt. Ik deel het graag:

“Ik ben de kerk.” Dat noemde een Namibische student vorig jaar, toen ik aan een groepje vroeg om op te schrijven wat ‘kerk-zijn’ voor hen betekent. Ik ben de kerk. Het bracht een levendige discussie op gang. Want kun je wel een kerk zijn in je eentje? Gaat het bij de kerk niet juist om samen met andere gelovigen zijn, samen het Lichaam van Christus zijn?

#daaromzijnwekerk

Terwijl ik dit artikel schrijf, worden de maatregelen tegen corona in Nederland aangescherpt. Dat raakt iedereen, en natuurlijk ook de kerken. En het roept ook vragen op. Want wat houdt je over als je bijna niet meer kunt samenkomen? Wat betekent kerkzijn vandaag? In de vier jaren dat we in Windhoek, in Namibië, hebben gewoond, waren we zo’n drie jaar betrokken bij een methodistengemeente. Een kleine en kwetsbare kerk, en verre van perfect. Maar als ik nu zou moeten vertellen over wat het betekent om ‘kerk’ te zijn, dan denk ik allereerst aan deze gemeente. Graag deel ik een paar gedachten over kerk-zijn, gespiegeld aan onze ervaringen in Namibië.

Zichtbaar voor de buitenwereld

Hoewel er al langer plannen waren voor een eigen kerkgebouw, kwam dat nooit echt van de grond. Daarom kerkten we - op het eigen stuk grond (dat wel!) - achtereenvolgens onder een boom, in een tent en tenslotte onder een stalen constructie met afdak, maar zonder muren. En hoewel we de gemeente een eigen gebouw gunden, vormde de situatie een gouden kans voor getuigend gemeentezijn. Want pal naast het stuk grond stond een appartementencomplex. En iedere zondagochtend als we als gemeente bijeenkwamen en er gezongen, gebeden en geprekt werd, stonden er mensen over de rand van het balkon toe te kijken. Het was gemeentezijn in het zicht van de buitenwereld. Nergens anders heb ik sterker ervaren dat het samenkomen van christenen in zichzelf een getuigenis is. Gemeentezijn is: zichtbaar maken dat er mensen zijn die tijd en ruimte apart zetten om samen God te aanbidden, om Jezus na te volgen. Het is: zichtbaar maken hoe het lijkt als mensen samenkomen in de naam van Jezus. Het is: aan de wereld laten zien dat onderlinge liefde de obstakels tussen mensen (in kleur, sociale status of wat dan ook) wegneemt. Het is: aan de mensen om ons heen iets laten zien van het leven in het Koninkrijk van God.

Zicht óp de buitenwereld

Een kerkgebouw zonder muren betekent ook: zicht op de stad om ons heen. Vanaf de heuvel waar we samenkwamen, kon je ver over Windhoek kijken. Natuurlijk, veel van de gemeenteleden kwamen voor de 'fellowship', de ontmoeting met elkaar. Er werd voor elkaar gebeden. En veel van de collecteopbrengst was bestemd voor de gemeente zelf. Voor een gebouw mét muren, bijvoorbeeld. Maar toch: samenkomen voor woord en gebed op een plek waar je óók over de stad uitkijkt, dat doet iets met je. Het gaf me het besef dat de nood van de stad ónze nood is. En dat het goede nieuws van Christus dat wij mogen ontvangen, ook goed nieuws voor de stad is. Dat we geroepen zijn om te bidden voor de stad, voor de mensen om ons heen. Kerk-zijn, dat is: priesterlijk in deze wereld zijn. De vragen en pijn van mensen delen met God, in ons gebed. En de liefde van God delen met de mensen, door uit te reiken, in Gods naam bij de mensen om ons heen te zijn.

Dankbare aanbidding en afhankelijkheid

De kerkdiensten konden soms lang, warm en een tikje rommelig zijn. Maar wat ons vooral is bijgebleven, is de diepe afhankelijkheid van God waaruit sommige - niet alle - gemeenteleden leefden. En de intense dankbaarheid voor Zijn zorg en bescherming, voor een kleine zegen die hen de dag, of de week, door hielp. Als je klein en kwetsbaar bent als kerk, heb je zelf niet altijd veel te bieden. Maar daardoor komt vanzelf de focus op God, en op wat Hij ons geeft. De intense dankbaarheid, de passievolle aanbidding die soms doorklonk in de liederen en gebeden, ze waren vol van de grootheid en de trouw van God. Kerk-zijn is: getuigen van wat GóD in deze wereld, en in ons leven, doet.

Waarom zijn we kerk?

De gemeente in Windhoek was verre van perfect. En corona raakte ook deze gemeente hard: maandenlang konden ze alleen maar kerkzijn via Whatsapp. Dat doet pijn, zoals we dat in ook in Nederland voelen. Toch wil ik het beeld van deze kleine en kwetsbare gemeente vasthouden. Om ook in de komende tijd na te denken over de kern van gemeentezijn. Omdat ik ernaar verlang dat kerken, ook in Nederland, positief zichtbaar en vindbaar zullen zijn, met een passie voor de mensen om ons heen en in diepe afhankelijkheid van God, die Zijn gemeente vasthoudt.

Door dominee Daan van der Kraan

Regiosamenwerking – De Verenigde Protestantse Kerk in België (VPKB) is een verzameling van vele veelal kleine kerkgemeenschappen in heel België. De diversiteit is groot, wat tot gevolg heeft dat verregaande samenwerking niet vanzelfsprekend is. De afgelopen periode is er in het district Oost- en West-Vlaanderen tijd besteed om elkaar binnen het district beter te leren kennen. We willen in de nabije toekomst ook gaan zien hoe we elkaar meer terzijde kunnen staan. Daarom willen we ook in de regio meer samen gaan werken. Voor Oostende betekent dat een samenwerking met Brugge en Knokke-Heist. Met Brugge is er vanaf de herstart in de zomer van 2017 al een nauwe samenwerking. Met de komst van een nieuwe predikant in Knokke-Heist willen we die kleine gemeenschap er ook graag bij betrekken. Het eerste moment dat we daar iets van gaan merken is tijdens de vierde Advent, zondag 20 december. We zullen voor deze zondag samen een online viering voorbereiden en ook jullie vragen daaraan mee te werken. Tegen die tijd hoor je daar zeker meer van.

*4de Advent
online regiodienst*

Er is al een Facebookpagina en –groep gemaakt waar te zien is wat er in onze regio gebeurt binnen de VPKB.

De naam luidt: [VPKB Brugge-Knokke-Oostende](#).

Nieuws uit Brugge – volgt later separaat

Contact! – zomaar ‘een babbel’ of wil je wat delen?

Het kan op verschillende manieren

- Pak de **telefoon** en bel, naar elkaar of naar één van ons:

Alida 0474 680179
Andries 0491 312200

- De **WhatsApp-groep *Omzien naar elkaar*** is er nog steeds. Hier kun je iets delen ter bemoediging, opvrolijking, voorbede of ...
Ben je nog niet aangesloten en wil je dat wel? Laat het dan weten.

contact

- Een gesprek kun je ook prima voeren tijdens een **wandeling** of **fietstoer** – even je kwijt en ook nog wat calorietjes?

Laat het weten, dan stappen of trappen we samen wat kilometertjes weg.

- **Online ontmoetingsmomentje** – de komende donderdagavonden van 19:30 – 20:30 uur met behulp van Zoom (zie hierboven).
-

Kerst 2020

Dat het anders dan anders zal zijn, dat is geen nieuws. Hoe? Op het moment dat ik dit schrijf, is het hoogst onwaarschijnlijk dat we samen kunnen komen in de Hazegraskerk. In ieder geval zullen we, zoals ook de afgelopen jaren, een gezamenlijke Kerstviering voorbereiden met de multiculturele katholieke gemeenschap. Dit jaar een online viering. We vragen de regelmatige bezoekers van de verschillende erediensten in de Hazegraskerk een bijdrage te leveren.

**Hoe dan ook we wensen jullie allemaal
een goede en gezegende Adventstijd toe
op weg naar Kerst 2020**

Licht uitdelen vanuit de kerk - met deze flyer worden de wijkbewoners van 't Hazegras uitgenodigd om langs te komen in de kerk om een lichtje in deze donkere dagen op te halen. En jullie lezers, zijn uiteraard ook **welkom!**

Wanneer u **voorbede/gebed** wilt vragen voor uzelf of voor een ander, laat het ons dan voor de dienst weten, dat kan ook telefonisch, per mail of sms.

Volg de Protestantse kerk Oostende op Facebook → [@ProtestantseKerkOostende](#)

www.protestantsekerkoostende.be
GSM 0491 312200